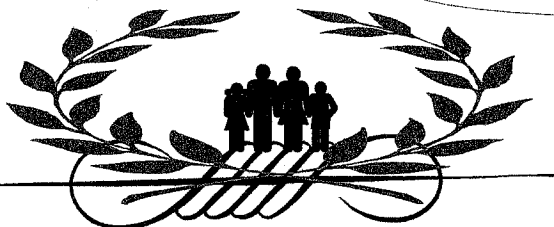

ODPIS

STOWARZYSZENIE ZWYKŁE NR REJ. 6
tel. 74-852 66 79; 640 84 44

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE

"OJCZYŻNA"

ul. Prądzyńskiego nr 157/ 4

58-105 ŚWIDNICA

<http://www.iddd.de/umsno/swidnica>

e-mail: alstako@gmail.com

W razie zapytań, prosimy up. powołać się na naszą sygnaturę nr **EK-09/2024**.

str. 1/1

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu, Wydział II**

ul. Św. Mikołaja nr 78-79 50-126 WROCLAW

Sygn. akt II SA/Wr 229/23 z dnia 05.12.2023r.

Nasz nr **EK- 09/2024**

Świdnica, dnia 31.01.2024r.

Dot: prośby o zwolnienie z wpisu 250, - zł i wysyłkę do NSA kasacji Stowarzyszenie z dnia 31.01.2024r. od wyroku z dnia 05.12.2023r. – sygn. akt II SA/Wr 229/23.

Wysoki Sądzie!

Przesyłamy w załączeniu WNIOSEK PPPr oraz 5 egz. kasacji od wyroku jak w nagłówku. Prosimy uprzejmie o zwolnienie naszego Stowarzyszenia z wpisu 250,- zł i wysyłkę kasacji do rozpoznania przez Naczelny Sąd Administracyjny.

Pełnomocnik Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA”,
umocowany wg Dz.U.2020.2261 art. 41a.1 – UCHWAŁA nr U-01/2023

(mgr inż. Stanisław Kos)

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE

"OJCZYŻNA"

ul. Prądzyńskiego 157/4

58-105 Świdnica

74 - 852 66 79, 74 - 640 84 44

e-mail: alstako@gmail.com

Załączniki:

1. WNIOSEK PPPr z dnia 31.01.2023r.
2. Skarga kasacyjna z dnia 31.01.2024r. – 5 egz.

Kopia: a/a

Naczelny Sąd Administracyjny

ul. P. G. Boduena nr 3/5, 00-011 WARSZAWA

za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
we Wrocławiu

Sygn. akt II SA/Wr 229/23

ul. Św. Mikołaja nr 88/79, 50-126 WROCLAW

Skarżący:

Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA”ul. I. Prądyńskiego 157/4
58-105 ŚWIDNICA, tel. 74-640 84 44,
zwane dalej **STOWARZYSZENIEM**

reprezentowany przez:

Radca prawny [REDAKTOWANE]

pełnomocnictwo nr [REDAKTOWANE]

Strona przeciwna:

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru
Budowlanego we Wrocławiuul. J. E. Purkyniego nr 1 50-155 WROCLAW,
zwany dalej **DWINB**

Adres dla doręczeń:

Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA”ul. I. Prądyńskiego 157/4
58-105 ŚWIDNICA tel. 74-852 66 79**SKARGA KASACYJNA****od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu**
z dnia 05.12.2023r. - sygn. akt II SA/Wr 229/23

Działając w imieniu strony skarżącej – Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” z siedzibą przy ul. Prądyńskiego 157/4, 58-105 ŚWIDNICA, którego pełnomocnictwo załączam, na podstawie art. 173 Ustawy z dn. 30 sierpnia 2002r. – Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2023.1634) – dalej zwane „p.p.s.a.” oraz na podstawie art. 174 p.p.s.a., zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 05.12.2023r. – sygn. akt II SA/Wr 229/23, którym Sąd ten:

- oddalił skargę Stow. Ekologicznego „OJCZYŻNA” nr EK-22/2023 z dnia 27.03.2023r. w sprawie uchylecia w całości DECYZJI DOLNOŚLĄSKIGO WOJEWÓDZKIEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO we Wrocławiu nr 163/2023 z dnia 20.02.2023r.,
- utrzymał w mocy DECYZJĘ POWIATOWEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO w Świdnicy nr 327/2022 z dnia 28.12.2022r., umarzającą postępowanie w sprawie samowolnej rozbudowy stacji bazowej telefonii komórkowej Orange Polska S. A. nr 2038, zlokalizowanej przy ul. Witosza nr 1 w Świdnicy na działce nr 163, obręb 0003 Fabryczna (powstałej w wyniku modernizacji ewidencji gruntów z działki nr 24, AM-7, obręb 3 przy ul. Kliczkowskiej nr 30 w Świdnicy), o której to rozbudowie mowa we wniosku Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” nr EK-122/12 z dnia 07.08.2012r.

1. Ustalenia proceduralne i porządkowe
 - 1.1 Orzeczenie do zaskarżonego wyroku zostało doręczone na adres STOWARZYSZENIA w dniu 10.01.2024r., za pismem WSA-Wrocław z dnia 05.01.2024r. – sygn. akt II SA/Wr 229/23. W związku z tym, termin złożenia niniejszej skargi do NSA upływa w dniu 09.02.2024r.
 - 1.2. W imieniu Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” jako jego PEŁNOMOCNIK, zrzekam się w myśl przepisu wg art. 176 § 2 p.p.s.a. z rozprawy przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.
2. Przebieg sprawy
 - 2.1 STOWARZYSZENIE powołując się na postanowienia Konstytucji RP chroniące zdrowie i środowisko oraz statutowe cele, skierowało do POWIATOWEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO w Świdnicy (dalej **PINB**), naprawcze ŻĄDANIE nr EK-122/12 z dnia 07.08.2012r., w związku z nieuprawnioną rozbudową:
„Stacji Bazowej Telefonii Komórkowej (dalej **SBTK**) operatora PTK-CENTERTEL nr F-4994-WB1 o sumarycznej mocy emisji (**EIRP**) = 3370,2 [W], - na SBTK operatora PTK-CENTERTEL nr 2038 (obecnie ORANGE Polska Sp. z o. o.) o sumarycznej mocy emisji (**EIRP**) = 17 466 [W]” – Tabela 1.
PINB wszczął naprawcze postępowanie i wystawił POSTANOWIENIE nr 353/2012 z dnia 17.12.2012r., potwierdzające STOWARZYSZENIU przywilej strony w tym postępowaniu.
Następnie PINB wystawił DECYZJĘ nr 169/2013 z dnia 04.06.2013r., umarzającą naprawcze postępowanie budowlane.
 - 2.2 Od DECYZJI PINB nr 169/2013, STOWARZYSZENIE wniosło ODWOŁANIE nr EK-135/13 z dnia 18.07.2013r. do DWINB-Wrocław. DWINB wydał DECYZJĘ nr 1155/2013 z dnia 19.08.2013r. oddalającą odwołanie STOWARZYSZENIA nr EK-135/13 i utrzymującą w mocy DECYZJĘ PINB nr 169/2013.
Na DECYZJĘ DWINB nr 1155/2013 STOWARZYSZENIE wniosło SKARGĘ nr EK-173/13 z dnia 24.09.2013r. do WSA-Wrocław. WSA wyrokiem z dnia 28.01.2014r. o sygn. akt II SA/Wr 757/123 – oddalił SKARGĘ STOWARZYSZENIA oraz utrzymał w mocy DECYZJĘ DWINB i poprzedzającą DECYZJĘ PINB.
Na wyrok WSA-Wrocław z dnia 28.01.2014r., STOWARZYSZENIE wniosło kasację nr EK-67/14 z dnia 25.03.2014r. do NSA. NSA wyrokiem z dnia 28.01.2016r. o sygn. akt II OSK 1325/14 uchylił wyrok WSA-Wrocław z dnia 28.01.2014r. o sygn. II SA/Wr 757/13 i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez WSA.
WSA kierując się wskazaniem NSA, wydał wyrok z dnia 05.05.2016r. o sygn. akt II SA/Wr 194/16, którym uchylił DECYZJĘ DWINB nr 1155/2013 z dnia 19.08.2013. oraz poprzedzającą DECYZJĘ PINB nr 169/2013 z dnia 04.06.2013r.
 - 2.3 Zgodnie z rozstrzygnięciami Sądu II i I instancji, PINB był zobowiązany do wznowienia naprawczego postępowania wg ŻĄDANIA STOWARZYSZENIA nr EK-122/12 z dnia 07.08.2012r. Jednak w trakcie postępowań procesowych podjęta została sprawa oceny przez ORGAN GMINY MIASTA Świdnicy - rozbudowanej SBTK nr 2038 na środowisko i zdrowie.
W związku z tym PINB, przejmując obowiązki inwestora, wystąpił dnia 19.12.2016r. do PREZYDENTA Miasta Świdnicy o udostępnienie DECYZJI uzgodnień środowiskowych, wydanej dla rozbudowy SBTK nr 2038 w 2011r.
Następnie wydał POSTANOWIENIE nr 458/2016 z dnia 28.12.2016r. zawieszające naprawcze postępowanie dla rozbudowy SBTK nr 2038 i popadł w bezczynność. Kierowane przez STOWARZYSZENIE wnioski do DWINB i WSA (nr EK-09/17, nr EK-61/18; nr EK-74/18; nr EK-04/20 – w aktach sprawy) nie odniosły oczekiwanego skutku i PINB trwał w bezczynności ponad 3,5 roku.

Równocześnie operatorzy wykorzystując bezczynność PINB, podjęli aktywną samowolę budowlaną na dachu byłego biurowca Świdnickiej Fabryki Urządzeń Przemysłowych (obecna nazwa ŚFUP DEVELOPMENT Sp. z o. o.).

W szczególności operator ORANGE Polska Sp. o. o. dokonał czterokrotnej rozbudowy mocy (EIRP) emitowanych mikrofal anten rozsiewczych, jak w Tabeli 1.

Tabela 1

Sumaryczna moc (EIRP) emisji anten rozsiewczych SBTK operatora ORANGE Polska Sp. o. o. nr 2038, po kolejnych rozbudowach w latach 2011-2019.		
Stan SBTK nr 2038.	Sumaryczna moc emisji anten rozsiewczych	Powołane dowody..
Po budowie w 2000r.	3006 [W]	inż. J. Bonenberg. Raport str. 11, data: IX.2000r.
Po rozbudowie w 2002r.	3195,5 [W]	DECYZJA bud. Starosty Świdnickiego o pozwoleniu na rozbudowę nr 441/2002 z dnia 15.05.2002r.
Po rozbudowie w 2011r.	17 446 [W]	Zgłoszenie rozbudowy SBTK – nr rejestracyjny Starosty Świdn. nr PEM 20/2011 z dnia 04.05.2011r.
Po rozbudowie w 2014r.	41 217 [W]	Zgłoszenie dnia 23.12.2014r. do Starosty Świdnickiego rozbudowy SBTK nr 2038.
Po rozbudowie w 2019r.	53 874 [W]	Zgłoszenie rozbudowy SBTK – nr rejestracyjny Starosty Świdn. - ROŚ.46.2019 z dnia 16.08.2019r.

Natomiast operator P4 Sp. z o. o. – samowolnie zlokalizował, zbudował i eksploatuje pomiędzy antenami SBTK operatora ORANGE nr 2038 – dodatkową SBTK nr SWI 3011 (pierwotnie oznaczaną w postępowaniu PINB jako „INCOGNITO”). Parametry emisyjne tej SBTK zestawiono w Tabeli 2.

Tabela 2

Sumaryczna moc (EIRP) emisji anten rozsiewczych SBTK operatora P4 Sp. o. o. nr ŚWI 3011 („INCOGNITO”), zbudowanej pomiędzy antenami SBTK nr 2038.		
Stan SBTK nr ŚWI 3011.	Sumaryczna moc emisji anten rozsiewczych	Powołane dowody..
Po budowie ok. 2022r.	123 328 [W]	Zgłoszenie instalacji po budowie SBTK – nr rejestr. Starosty Świdn. – PEM 06/2023 z dnia 27.01.2023r.
Max. moc w wg. Producenta anten rozsiew.	614 586 [W]	Radiotech. obliczenia STOWARZYSZENIA nr EK-94/22 z dnia 09.12.2022r. – pkt 3.4.

2.4 Dnia 13.07.2020r. została doręczona do PINB DECYZJA SKO-Wałbrzych nr SKO 4131/14/2020 z dnia 27.03.2020r., utrzymująca w mocy DECYZJĘ uzgodnień środowiskowych PREZYDENTA Świdnicy nr 166/Ś/19 z dnia 31.12.2019r., umarzającą postępowanie z dnia 06.02.2007r., dotyczące rozbudowy mocy emisji SBTK nr 2038 z 3199,5 [W] do 17 446 [W], jak w Tabeli 1.

Bazując na powyższych 2 DECYZJACH, PINB wystawił POSTANOWIENIE nr 184/2020 z dnia 03.08.2020r., którym podjął z urzędu postępowanie – zawieszono POSTANOWIENIEM Nr 458/2016. Następnie PINB w sposób nieuprawniony, rozszerzył zasięg DECYZJI PREZYDENTA Świdnicy nr 166/Ś/19 na dokonane samowolnie rozbudowy SBTK nr 2038 w 2014 i 2019r. jak w Tabeli 1 i wydał DECYZJĘ nr 281/2020 z dnia 18.11.2020 r. umarzającą postępowanie o sygnaturze PINB-401/66/SM/12.

2.5 Z uwagi na nieuprawnione oparcie się przez PINB na DECYZJI środowiskowej nr 166/Ś/2019 oraz naruszenie przepisu wg art. 29 ust. 2 pkt 15) {obecnie art. 29 ust. 4 pkt 3 a)} Prawa budowlanego, przez błędną jego wykładnię – STOWARZYSZENIE złożyło do

DWINB-Wrocław ODWOŁANIE nr EK-95/20 z dnia 04.12.2020r. od DECYZJI nr PINB nr 281/2020 z dnia 19.11.2020r.

DWINB uwzględnił ODWOŁANIE i DECYZJĄ nr 194/2021 z dnia 18.02.2021r. uchylił w całości DECYZJĘ PINB nr 281/2020 i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez PINB.

2.6 PINB pomijając stan faktyczny odnośnie zaistniałych samowoli budowlanych w latach 2014 i 2019 jak w Tabeli 1, oraz pomijając ugruntowane prejudycjalne orzecznictwo NSA, powołane w Tabeli 5 na str. 7 nin. kasacji, wydał DECYZJĘ nr 299/2021 z dnia 03.12.2021r., ponownie umarzającą sprawę nieuprawnionej rozbudowy SBTK nr 2038 w 2014 i 2019r.

W związku z tym, STOWARZYSZENIE skierowało do DWINB-Wrocław ODWOŁANIE nr EK-112/21 z dnia 22.12.2021r. DWINB uwzględnił ODWOŁANIE i DECYZJĄ nr 156/2022 z dnia 08.02.2022r. uchylił w całości DECYZJĘ PINB nr 299/2021 i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez PINB.

2.7 PINB kierując się wskazaniem DWINB, zorganizował w dniu 27.09.2022r. oględziny SBTK nr 2038 na dachu biurowca ŚFUP. W trakcie oględzin stwierdzono, że pomiędzy antenami SBTK nr 2038 znajduje się druga SBTK, zbudowana i eksploatowana przez nieznaną osobę. Stąd stację tę potraktowano umownie jako „INCOGNITO” [1].

2.7.1 Z oględzin sporządzony został przez PINB „PROTOKÓŁ OGLEDZIN”, w którym celowo nie nałożono żadnych żądań, skierowanych:

- a) do operatora ORANGE odnośnie udokumentowania radiotechnicznego stanu SBTK nr 2038 (schemat instalacji, specyfikacja techniczna instalacji, karty katalogowe producenta anten, wysokości anten wraz ze wspornikami i prętami odgromowymi, karty katalogowe i moc zainstalowanych nadajników mocy, itd.) oraz DECYZJI budowlanych o pozwoleniu na kolejne rozbudowy w latach 2014; 2019,
- b) do właściciela biurowca ŚFUP, dla przedłożenia kserokopii umowy na służebność jego nieruchomości (dachu biurowca) pod lokalizację, budowę i eksploatację SBTK nr „INCOGNITO” – art. 32 ust. 4 pkt 2) Prawa bud.

2.7.2 Z uwagi na potężne skażenie dachu mikrofalami, odczuwalne wprost przez przedstawiciela STOWARZYSZENIA, do PROTOKOŁU zostało dołączone oświadczenie nr EK-75/22 z dnia 22.09.2022r. o konieczności uwzględnienia w postępowaniu aktualnie obow. Rozporządzeń (Dz.U.2003.52.455; Dz.U.2003.62.566) chroniących zdrowie ludzkie przed destrukcją modulowanych mikrofal.

2.8 Nawiązując do PROTOKOŁU Z OGLEDZIN jak w p. 2.7 oraz prejudycjalnego wyroku i wykładni NSA jak w Tabeli 5 poz.3 i 11 zakresie kumulacji mocy i biologicznych skutków mikrofal emitowanych przez SBTK nr 2038 i SBTK nr „INCOGNITO”, STOWARZYSZENIE skierowało do PINB ŻĄDANIE nr EK-79/22 z dnia 25.10.2022r., które zostało oddalone w całości przez PINB pismem z dnia 07.11.2022r. o sygn. PINB-401/66/SM/12.

W tej sytuacji STOWARZYSZENIE we własnym zakresie pozyskało częściowe informacje z Wydziału Rolnictwa i Ochrony Środowiska ŚWIDNICKIEGO STAROSTY, w myśl których:

- SBTK „INCOGNITO” została zlokalizowana, zbudowana i jest eksploatowana przez operatora P4 Sp. z o. o. (PLAY),
- SBTK posiada numer identyfikacyjny SWI 3011,
- zadeklarowana przez PLAY sumaryczna moc (EIRP) mikrofal emitowanych przez wszystkie 6 szt. anten rozsiewczych wynosi 123 328 [W].
- maks. moc emisji 6 szt. w/w anten, deklarowana przez producenta i obliczona wg wskazań NSA (wykładnia nr BO.511.4.2021 z dnia 18.03.2021r.) – wynosi 614 586 [W].

2.9 Zgodnie ze wskazaniami KPA, PINB przed wydaniem naprawczej DECYZJI zamykającej postępowanie, umożliwił STOWARZYSZENIU zapoznanie się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, na okoliczność czego została spisana w dniu 22.11.2022r. URZĘDOWA NOTATKA o sygnaturze PINB-401/66/SM/12.

Nawiązując do tej NOTATKI, STOWARZYSZENIE skierowało do PNB obszerną OPINIĘ nr EK-94/22 z dnia 09.12.2022r. do zgromadzonego materiału dowodowego, zawierająca między innymi radiotechniczną analizę max. mocy szkodliwych mikrofal emitowanych przez SBTK nr 2038 i nr „INCOGNITO”, wnikających do organizmów ludności w otoczeniu tych 2 SBTK.

PINB wydał DECYZJĘ nr 327/12022 z dnia 28.12.2022r., umarzającą po raz kolejny postępowanie o sygn. PINB-401/66/SM/12. W DECYZJI tej stwierdził (str. 10), że wszystkie opinie i żądania STOWARZYSZENIA a tym samym przytoczone przez STOWARZYSZENIE ugruntowane prejudycjalne orzecznictwo NSA – nie mają żadnego wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

STOWARZYSZENIE skierowało do DWINB ODWOŁANIE nr EK-02/2023 z dnia 11.02.2023r. od DECYZJI PINB nr 327/2022 z dnia 28.12.2022r., które zostało oddalone przez DWINB DECYZJĄ nr 163/2023 z dnia 20.02.2023r. w oparciu o wadliwą interpretację zgromadzonego materiału dowodowego, Prawa budowlanego i prejudycjalnego orzecznictwa NSA, a w szczególności:

- niemiarodajne rozszerzenie DECYZJI PREZYDENTA Świdnicy nr 166/Ś/19, wydanej dla rozbudowy SBTK nr 2038 w 2011r. do sumarycznej mocy emisji 17 446 [W] - na kolejne rozbudowy w 2014 i 2019r., wskutek których moc emisji wzrosła do 41 217 [W] a następnie do 53 874 [W], jak w Tabeli 1,
- błędne odczytanie przepisu wg art. 29 ust. 4 pkt 3 a) Prawa budowlanego, że przez wysokość 3 m, rozumie się wysokość tylko anteny a pomija się wysokość masztów i prętów odgromowych (DECYZJA PINB 327/2022 str. 9, wysokość 1,70÷1,80 m),
- naruszenie przepisu wg art. 29 ust. 2 pkt 15) [obecnie art. 29 ust. 4 pkt 3 a)] Prawa budowlanego, przez błędną jego wykładnię i zastosowanie do umorzenia rozbudowy SBTK nr 2038 i budowy SBTK nr SWI 3011,
- pominięcie kumulacji gęstości mocy mikrofal oraz skutków biologicznych generowanych przez modulowane mikrofały SBTK nr 2038 i nr SWI 3011 – prejudycjalna wykładnia NSA nr BO.511.4.2021 z dnia 18.03.2021r.
- wadliwe przekonanie DWINB, że Rozp. Rady Ministrów z dnia 05.05.2022r. wg Dz.U.2022.1071 § 1 pkt 1 b) i § 1 pkt 2 b) - uchyliło szkodliwe oddziaływanie mikrofal na organizmy żywe oraz uchyliło prejudycjalne orzecznictwo NSA, co jest sprzeczne ze stanem faktycznym (Tabela 3) oraz postanowieniami Konstytucji RP – art. 10; art. 173 i art. 178.1.

2.10 STOWARZYSZENIE skierowało do WSA skargę nr EK-22/2023 z dnia 27.03.2023r. na DECYZJĘ DWINB nr 163/2023, dotkniętą wg STOWARZYSZENIA wadami jak w p. 2.9. Sąd po rozpoznaniu sprawy orzekł w wyroku z dnia 05.12.2023r. o sygnaturze II SA/Wr 229/23, że skarga STOWARZYSZENIA nie zawiera usprawiedliwionych podstaw.

W związku z tym oddalił w całości skargę nr EK-22/2023 i utrzymał w mocy:

- DECYZJĘ DWINB-Wrocław nr 163/2023 z dnia 20.02.2023r.,
- poprzedzającą DECYZJĘ PINB-Świdnica nr 327/2023 z dnia 28.12.2022r.

Powyższe administracyjne i procesowe rozstrzygnięcia, umożliwiają dalsze generowanie przez operatorów SBTK nr 2038 i nr SWI 3011 degradacji zdrowia i warunków życia ludności jak w Tabelach 3 i 4 na str. 6 – pr. uprzejmie por. art. 68.3 i art. 68.4 Konstytucji RP oraz obow. aktualnie Rozporządzeń o sygn. Dz.U.2003.52.455; Dz.U.2003.62.566.

Generowanie chorób przez modulowane mikrofały, emitowane do organizmów ludności przez SBTk nr 2038 i nr SWI 3011 (skopiowano ze skargi nr EK-22/2023, str. 7)

Tabela 3

L. p.	Rodzaj choroby	Gęstość mocy modulowanych mikrofał [$\mu\text{W}/\text{m}^2$]	
		Powodująca choroby.	Dz.U.2019.2448 Tab. 2, lp. 10-11
1	2	3	4
1.	Podwojenie zachorowalności dzieci na leukemię ³⁾ .	13 000	10 000 000
2.	Uszkodzenia DNA (kodu genetycznego, rodzenie się potworków i niemowląt z ciężkimi wadami) ³⁾ .	10 000	10 000 000
3.	Zaburzenia pamięci u dzieci ³⁾	1 600	10 000 000
4.	Zmiany EEG prądów mózgowych ³⁾ .	1 000	10 000 000
5.	Zaburzenia układu immunologicznego (odporności na wszelkie choroby). ³⁾	1 000	10 000 000
6.	Zmiana jonów wapniowych w komórkach ³⁾ .	800	10 000 000
7.	Zmiany w układzie nerwowym (ból głowy) ²⁾ .	500	10 000 000
8.	Zaburzenia w błonach komórkowych (blokada transportu jonowego środków odżywczych i produktów odpadowych, mutanty i rak) ³⁾	200	10 000 000
9.	Zaburzenia snu/wytwarzania przeciwrakowego hormonu o nazwie „melatonina” ³⁾ .	20	10 000 000
10.	Ekstremalne natężenie modulowanych mikrofał w miejscach do spania ³⁾ .	>100	10 000 000
11.	Gęstość mocy elektromagnetycznego tła Ziemi ³⁾ .	$1 \times 10^{(-6)}$	10 000 000
12.	Choroby centralnego układu nerwowego, układu bódźco-twórczego i przewodzącego serca oraz gonad (narządów rozrodczych) ⁴⁾ .	Dz.U.1983.65.294 Zał., lp. 19 ⁴⁾	
13.	Trwałe uszkodzenia zdrowia i choroby narządu wzroku ^{5); 6)} .	Dz.U.2003.52.455⁵⁾ Dz.U.2003.62.566⁶⁾	

³⁾ W. Maes/BRD. *Stress durch Strom und Strahlung*, str. 1; 319, 489 [30] – vide EK-22/2023.
⁴⁾ Rozp. Rady Ministrów z dnia 18.11.1983r. w sprawie chorób zawodowych [42] – vide EK-22/2023.
⁵⁾ Rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 13.03.2003r. w sprawie chorób zawodowych ABW [46] – EK-22/2023
⁶⁾ Rozp. MON z dnia 31.03.2003r. w sprawie chorób zawodowych wojska [47] – vide EK-22/2023.

Narastająca w Polsce pandemia nowotworów wg GUS (vide skarga nr EK-22/2023, str. 8) Tabela 4

Lp.	Nazwa danych	Dane statystyczne w latach:				
		1995r. ⁷⁾	2000r. ⁷⁾	2005r. ⁷⁾	2010r. ⁷⁾	2015r. ⁸⁾
	1	2	3	4	5	6
1.	Stan ludności ogółem.	38 284000	38 254000	38 157000	38 530000	38 437000
2.	Liczba nowych zachorowań na nowotwory w danym roku.	105 200	114 400	124 400	138 200	160 000
3.	Liczba osób zmarłych na nowotwory ogółem w danym roku.	79 200	86 300	92 400	96 100	105 460

⁷⁾ nr GUS-DI01.601.633.2017 z dnia 24.05.2017r. [36]. ⁸⁾ nr GUS-DK02.601.3071.2020 z dnia 08.01.2021r. [37].
 UAGA: Dowody poz. [36] i [37] znajdują się w aktach skargi STOWARZYSZENIA nr EK-22/2023 z dnia 27.03.2023r.

- 2.11 Doprecyzowanie wadliwych Rozporządzeń władzy wykonawczej przez wykładnie i prejudycjalne orzecznictwo NSA.
- 2.11.1 Postępowania administracyjne i procesowe prowadzone i rozstrzygane były głównie w oparciu o Rozporządzenia władzy wykonawczej. Jak już wspomniano przy końcu punktu 2.9, Sądy i Trybunały są trzecią równoważną władzą – nie podlegającą Rozporządzeniom władzy wykonawczej.
Na przykładzie dwóch Rozporządzeń związanych ze sprawą, zostanie przedstawione jak przezorny i zasadny jest powyższy stan prawa konstytucyjnego.
- 2.11.2 Minister Zdrowia i Minister Cyfryzacji przejęli właściwości Ministra Środowiska i wydali Rozporządzenie z dnia 17.12.2019r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku – sygnatura Dz.U.2019.2448. Wg wykładni Ministra Zdrowia w jego urzędowym piśmie nr 426 859 z dnia 14.11.2019r., normatywne mikrofałe wg Tabeli 2 w tym Rozporządzeniu, o gęstości mocy $S = 10 \text{ [W/m}^2\text{]} = 10\,000\,000 \text{ [\mu W/m}^2\text{]}$ – obowiązują dla szpitali, sanatoriów, szkół, przedszkoli, żłobków i ich bezpośredniego otoczenia.
Zgodnie z delegacją władzy ustawodawczej wg art. 122.1 OoŚ – Dz.U.2019.1396, Minister Zdrowia i Minister Cyfryzacji zostali zobowiązani, aby ustanowione przez nich normatywne mikrofałe zapewniały ochronę zdrowia publicznego. Wbrew powyższemu urzędowemu obowiązkowi (art. 151 Konstytucji RP), ustanowione przez nich normatywne mikrofałe legalizują generowanie chorób i depopulację ludności jak w Tabelach 3 i 4. Proszę up. por. także zarzuty wg skargi STOWARZYSZENIA nr EK-22/2023, punkty 3.1÷3.5.
- 2.11.3 Prezes Rady Ministrów zgodnie art. art. 148 i art. 151 Konstytucji, odpowiedzialny jest za przestrzeganie Konstytucji i pomyślność obywateli. Wbrew powyższemu, Prezes wydał Rozporządzenie z dnia 05.05.2022r. o sygn. Dz.U.2022.1071, zmieniające Rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (katalog szkodliwych przedsięwzięć). Zgodnie z § 1 pkt 1 b) i § 1 pkt 2 b) tego Rozporządzenia zostały wykluczone z katalogu szkodliwych przedsięwzięć wszystkie SBTK, niezależnie od sumarycznej mocy emitowanych mikrofal. Spotęgowało to degradację zdrowia i depopulację ludności jak w Tabelach 3 i 4.
- 2.11.4 Dlatego dla ograniczenia negatywnych skutków Rozporządzeń jak w p 2.11.2÷2.11.3, w myśl konstytucyjnych umocowań Sądu, organy zobowiązane są do przestrzegania w postępowaniach administracyjnych prejudycjalnych wyroków i wykładni NSA, związanych z oceną oddziaływania na środowisko, lokalizacją, budową i eksploatacją SBTK, generujących skutki jak Tabelach 3-4. Ważniejsze w tym zakresie dowody NSA, zestawione zostały w Tabeli 5.

Tabela 5

L. p.	Sygn., data i str. aktu NSA	Stwierdzenia NSA rozstrzygające sprawę.
	1	2
1.	Wyrok z dnia 04.02.2014r. sygn. akt II OSK 1793/13 str. 11.	<i>(...).</i> „ <i>Za prawidłowe uznać należało więc stanowisko kontrolowanego Sądu I instancji, iż przedmiotowa inwestycja spełnia wymogi wskazane w przepisach prawa budowlanego do zaklasyfikowania jej jako wykonywanie budowli, na które konieczne jest uzyskanie ostatecznego pozwolenia na budowę i w związku z tym zastosowania nie mają przepisy art. 29 ust 2 pkt 15 prawa budowlanego i art. 30 ust. 1 pkt 3 lit b) prawa budowlanego.</i> <i>Na marginesie dodać należy, że stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie, gdzie przy podobnym charakterze inwestycji polegającej na montażu masztu z antenami oraz ich nośnika Sąd kwalifikowały takie przedsięwzięcie jako budowę obiektu, która wymaga pozwolenia na budowę (por. wyrok NSA z dnia 11 kwietnia 2013 r. sygn. akt II OSK 2400/11; wyrok NSA z dnia 9 marca 2011 r. sygn. akt II OSK 407/10; wyrok NSA z dnia 25 listopada 2008 r. sygn. akt II OSK 1458/07; wyrok NSA z dnia 16 czerwca 2009 r. sygn. akt II OSK 971/08). Tym samym wbrew stanowisku skarżącego kasacyjnie istniały podstawy z art.145 §1 pkt.1 lit. a P.p.s.a, by uchylić decyzje organów administracji wobec wadliwego zastosowania art. 3 pkt. 3 w związku z art. 29 ust. 2 pkt.15, art. 30 ust.1 pkt.3 lit. b prawa budowlanego”.(...).</i>

	1	2
2.	<p>Wyrok z dnia 21.01.2016r. sygn. akt II OSK 1224/14 str. 7÷8.</p>	<p>.(...). „Wbrew twierdzeniom strony skarżącej nie mógł znaleźć zastosowania w sprawie art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego i związany z tym przepisem art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b”.(...).</p> <p>„Tak więc w okolicznościach niniejszej sprawy nie można uznać, że chodzi tylko i wyłącznie o instalowanie anten sektorowych na istniejącym maszcie, bowiem zakres wykonanych robót jest szerszy i dotyczy również szafy sterowniczej, dwóch wzmacniaczy i okablowania ww. urządzeń. Doszło, zatem do rozbudowy obiektu budowlanego – stacji bazowej telefonii komórkowej – z uwagi na posiadane już przez obiekt budowlany elementy funkcjonalne, czyli przeznaczenie, wyposażenie oraz sposób i możliwość wykorzystania tego obiektu jako całości (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 lipca 2014 r. sygn. akt II OSK 371/13).” (...).</p> <p>.(...). „Rozbudowa tego rodzaju obiektu nie była zwolniona od uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i nie podlegała zgłoszeniu. Oznacza to, że do dokonania rozbudowy budowli, jaką jest stacja bazowa telefonii komórkowej składająca się z wieży (masztu antenowego) oraz anten wraz z elementami infrastruktury służącej do ich prawidłowego działania zgodnie z zamierzoną funkcją wymagane było uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę, zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego”.(...).</p>
3.	<p>Wyrok z dnia 07.09.2017r. sygn. akt II OSK 3083/15 str. 12÷14.</p>	<p>.(...).„Dalej zauważyć należy, iż kwestia oddziaływania pola elektromagnetycznego wymaga uwzględnienia maksymalnego możliwego emitowania tego pola z urządzenia, maksymalnego możliwego pochylenia osi wiązki promieniowania (tzw. tilt), ukształtowania terenu oraz istniejącego i potencjalnego zagospodarowania”.(...).</p> <p>.(...). „Skoro według art. 143 K.c. własność gruntu rozciąga się również na przestrzeń nad powierzchnią gruntu, to wyłącznie właściciel nieruchomości gruntowej jest uprawniony do korzystania z przestrzeni powietrznej nad jego gruntem. Negatywne oddziaływanie pola elektromagnetycznego występującego w przestrzeni nad gruntem nie może naruszać granic nieruchomości innej niż ta, na terenie której jest wytwarzane i do której inwestor posiada tytuł prawny. To zaś oznacza, że inwestor przez realizację zamierzeń inwestycyjnych na własnej nieruchomości nie może ograniczać bądź pozbawiać właścicieli nieruchomości sąsiednich możliwości korzystania z przysługującej im własności gruntu”.(...).</p> <p>.(...). „Za nieuprawniony należy zatem uznać prezentowany w skardze kasacyjnej pogląd, że przez miejsca dostępne dla ludności należy rozumieć jedynie miejsca dostępne dla ludzi przy stanie zagospodarowania terenu istniejącym w dniu kwalifikowania przedsięwzięcia emitującego promieniowanie elektromagnetyczne”.(...).</p>
4.	<p>Wyrok z dnia 10.01.2018r. sygn. akt II OSK 848/16 str. 15÷16.</p>	<p>.(...). „Zdaniem składu orzekającego w tej sprawie, inwestor demontując część anten sektorowych i montując kolejne, w zależności od mocy anten, dokonał przebudowy lub rozbudowy stacji bazowej telefonii komórkowej. Tymczasem przebudowa i rozbudowa, podobnie jak sama budowa stacji bazowej telefonii komórkowej, jako że taka budowa nie została wprost wyłączona z wymogu uzyskania pozwolenia na budowę postanowieniami art. 29 Prawa budowlanego, powinna być realizowana zgodnie z art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego, co stanowi jedynie odpowiedni standard postępowania w demokratycznym państwie prawnym (art. 2 Konstytucji RP).</p> <p>Przyjęcie poglądu, że przepis art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego ma zastosowanie do budowy stacji bazowej telefonii komórkowej stanowi naruszenie tego przepisu przez błędną jego wykładnię, podobnie jak zastosowanie art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. „b” Prawa budowlanego stanowi naruszenie tego przepisu przez jego niewłaściwe zastosowanie (art. 174 pkt 1 P.p.s.a.). Powyższe przepisy Prawa budowlanego mogą mieć wyłącznie zastosowanie w przypadku instalowania na obiekcie budowlanym urządzeń i instalacji, które nie emitują do środowiska fal elektromagnetycznych, mają wyłącznie charakter urządzeń odbiorczych, jak np. anteny do odbioru programów telewizyjnych czy radiowych”(...).</p>
5.	<p>Wyrok z dnia 09.10.2019r. sygn. akt II OSK 2801/17 str. 5÷6.</p>	<p>(...). „Inaczej rzecz ujmując instalowanie anten na konstrukcjach wsporczych w rozumieniu art. 29 ust. 2 pkt 15 Pr. bud. ma miejsce wówczas, gdy ich umiejscowienie na obiektach budowlanych nie stanowi rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy tych obiektów.”(...).</p> <p>„Jeśli zamontowanie na wieży dodatkowych anten nie skutkowało zmianą charakterystycznych parametrów użytkowych stacji bazowej telefonii komórkowej, to działanie takie spełniałoby wymogi zakwalifikowania go jako przebudowy obiektu budowlanego, zaś w przypadku zmiany tychże charakterystycznych parametrów musiałoby być kwalifikowane jako jej rozbudowa.”(...).</p>

c. d. Tabeli 5

	1	2
6.	Wyrok z dnia 12.03.2020r. sygn. akt II OSK 1101 str. 3	<p>(...). „Zwiększenie lub ogólna zmiana sumaryczna mocy pojedynczych anten są traktowane jako rozbudowa stacji bazowej. Roboty budowlane prowadzące do zwiększenia lub ogólnej zmiany sumarycznej, nieobjęte zwolnieniami wskazanymi w art. 29-30 Prawa budowlanego, wymagają uzyskania pozwolenia na budowę. Zakwalifikowanie takich robót jako rozbudowy obiektu budowlanego znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych (patrz m.in. wyrok NSA z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 789/17; wyrok NSA z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II OSK 3341/14; wyrok NSA z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt II OSK 1494/15; wyrok NSA z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt II OSK 1224/14).” (...).</p> <p>(...). „W razie braku wymaganego pozwolenia na budowę, w odniesieniu do wybudowanego obiektu budowlanego, zastosowanie znajdował tryb określony w przepisach art. 48-49 Prawa budowlanego. Umorzenie postępowania administracyjnego, mimo obowiązku uruchomienia tego trybu, stanowiło rażące naruszenie prawa.” (...).</p>
7.	Wyrok z dnia 26.06.2020r. sygn. akt II OSK 3991/19 str. 5÷7.	<p>(...). „W tej zaś sprawie jak sam przyznał inwestor w piśmie skierowanym do Starosty B. w wyniku ww. robót budowlanych doszło do zwiększenia emisji pola elektromagnetycznego, a więc doszło do zmiany parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego masztu telefonii komórkowej jako obiektu budowlanego będącego budowlą.” (...). „Błędne jest zatem takie rozumienie art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego, które prowadzi do wniosku, że przepis ten przewiduje zwolnienie od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę takich robót budowlanych, które polegają na instalowaniu antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych na obiekcie budowlanym, niezależnie od tego, czy roboty te stanowią rozbudowę lub przebudowę tego obiektu budowlanego, a więc niezależnie od zmiany parametrów obiektu, na którym zamontowano nową konstrukcję.” (...). „W świetle powyższego wyводу należało też stwierdzić, że skoro stacja bazowa telefonii komórkowej jest budowlą stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, wymagającą pozwolenia na budowę, to do tak określonego przedmiotu postępowania nie mogą mieć zastosowania przepisy art. 29 ust. 2 pkt 15 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Prawa budowlanego.” (...). „Budowa (przebudowa lub rozbudowa) stacji bazowej telefonii komórkowej bez pozwolenia (w tym ewentualnie na podstawie zgłoszenia), a więc bez udziału stron, o których mowa w art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego, nie daje gwarancji prawidłowego wyznaczenia obszaru oddziaływania obiektu (art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego) oraz poszanowania uzasadnionych interesów osób trzecich posiadających nieruchomości w tym obszarze (art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego) – por. wyroki NSA: z 19 stycznia 2018 r., II OSK 848/16; z 28 listopada 2019 r., II OSK 105/18.” (...).</p>
8.	Wyrok z dnia 02.09.2020r. sygn. akt II OSK 1049/20 str. 4÷5.	<p>(...). „Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego organy nadzoru budowlanego trafnie przyjęły, że inwestor nie był na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy – Prawo budowlane zwolniony z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę i stacji bazowej telefonii komórkowej. Przedmiotowa inwestycja obejmująca nie tylko urządzenia techniczne, ale również konstrukcję wsporczą i całe oprzyrządowanie pozwalające na funkcjonowanie stacji bazowej telefonii komórkowej, w wyniku której powstała samodzielna, niepowiązana funkcjonalnie z budynkiem całość techniczno-użytkowa, wskazywała na konieczność zakwalifikowania jej jako "budowli", a nie jako "urządzenia". Przedmiotowa stacja bazowa nie jest urządzeniem technicznie związanym z obiektem budowlanym, zapewniającym możliwość użytkowania tego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 3 pkt 9 ustawy). Celem budowy tej stacji nie jest bowiem zapewnienie możliwości użytkowania budynku przy pl. [...] [...] w [...] zgodnie z jego przeznaczeniem - budynek ten może funkcjonować niezależnie od posadowienia na nim tejże stacji. Stacja ta stanowi odrębny od budynku obiekt budowlany, a zatem jego realizacja wymagała uzyskania pozwolenia na budowę.” (...). „Także wykonywanie robót budowlanych polegających na zainstalowaniu konstrukcji wsporczej na istniejącym obiekcie budowlanym oraz zainstalowaniu anten wraz z instalacją zasilającą w energię elektryczną i urządzeniem sterującym nie stanowi instalowania urządzeń, o którym mowa w art. 29 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Inwestycje takie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym kwalifikuje się jako budowę obiektu, która wymaga pozwolenia na budowę (por. wyroki NSA: z dnia 11 lipca 2019r., sygn. akt II OSK 2242/17; z dnia 20 marca 2019r., sygn. akt II OSK 1161/17; z dnia 26 kwietnia 2016r., sygn. akt II OSK 1999/14; z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 2400/11; z dnia 4 lutego 2014r., sygn. akt II OSK 1793/13; z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt II OSK 1224/14 – publik. CBOSA).”</p>
9.	Wyrok z dnia 11.02.2021r. sygn. akt II OSK 3450/19 str. 5.	<p>(...). „Realizacja stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na dachu budynku wymagała uzyskania pozwolenia na budowę, ponieważ należy ją zakwalifikować jako budowlę, czyli obiekt budowlany w rozumieniu art. 3 pkt 3 prawa budowlanego. Mają rację organy orzekające w sprawie i sąd wojewódzki, że przedmiotowa stacja bazowa telefonii komórkowej zlokalizowana na dachu budynku mieszkalnego wielorodzinnego stanowi funkcjonalny element sieci telekomunikacyjnej i jako taka jest całością techniczno-użytkową, którą należy zakwalifikować jako budowlę, czyli obiekt budowlany w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Pr. bud.”(...).</p>

c. d. Tabeli 5

	1	2
10.	Wyrok z dnia 13.04.2022r. sygn. akt II OSK 1281/19 str. 8.	<p>(...). „Sąd w tym składzie podziela stanowisko prezentowane w judykaturze, wedle którego „Stacja bazowa telefonii komórkowej jest budowlą stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami wymagającą pozwolenia na budowę. Także wykonywanie robót budowlanych polegających na zainstalowaniu konstrukcji wsporczej na istniejącym obiekcie budowlanym oraz zainstalowaniu anten wraz z instalacją zasilającą w energię elektryczną i urządzeniem sterującym nie stanowi instalowania urządzeń, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 15 uPb” (por. wyrok NSA z 2 września 2020 r., II OSK 1049/20, LEX nr 3061866). Przyjęte w zaskarżonym wyroku stanowisko, że stacja bazowa stanowi obiekt budowlany w postaci budowli ma swoje oparcie w ugruntowanym już orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyroki NSA z: 12 kwietnia 2018 r., II OSK 1389/16; 17 maja 2019 r., II OSK 1685/17; 11 lutego 2016 r., II OSK 1429/14; 15 lutego 2017 r., II OSK 596/17; 19 stycznia 2018 r.; II OSK 848/16; 26 czerwca 2020, II OSK 3991/19; CBOSA.nsa.gov.pl), którego kierunek podziela Sąd Naczelny w tym składzie.” (...).</p> <p>(...). „Podzielając powyższy wywód przyjdzie uznać, że zrealizowana przez Spółkę inwestycja nie mogła być uznana za urządzenie zainstalowane na dachu budynku, gdyż stanowiła ona całość techniczno-użytkową składającą się z szeregu elementów (urządzeń technicznych) umieszczonych na budynku, a w konsekwencji należało uznać ją więc za budowlę, której realizacja musiała być poprzedzona uzyskaniem pozwolenia na budowę.” (...).</p>
11.	Wykładnia NSA z dnia 18.03.2021r. sygn. akt BO.511.4.2021 str. 2.	<p>(...). „W orzecznictwie ugruntowane jest bowiem stanowisko, zgodnie z którym dla ustalenia, czy mamy do czynienia z inwestycją mogąco znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uwzględnienie kumulacji oddziaływań lub sumowanie się parametrów tego samego rodzaju.” (...).</p> <p>(...). „Naczelny Sąd Administracyjny wypowiedział się też na temat parametrów technicznych anten oraz ich pochyleń i uznał, że kwestia oddziaływania pola elektromagnetycznego wymaga uwzględnienia maksymalnych możliwości emisyjnych urządzenia i maksymalnego możliwego pochyleń osi wiązki promieniowania (por. wyroki NSA z dnia : 5 grudnia 2019r., sygn. akt II OSK 212/18; 16 stycznia 2020r., sygn. akt II OSK 460/18; 12marca 2020r., sygn. akt II OSK 1271/18).” (...).</p>

3. Zaskarżonemu orzeczeniu, zarzucam na podstawie art. 174 pkt 1) i 2) p.p.s.a. poniższe naruszenia przepisów postępowania oraz prawa materialnego i orzecznictwa NSA, które mogły mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy:
- 3.1 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) ppsa w związku z art. art. 68.3; 68.4 Konstytucji RP i art. 7 KPA, przez podjęcie rozstrzygnięć naruszających najżywotniejszy interes obywateli i społeczeństwa, jakim jest zdrowie i życie oraz ekologiczne bezpieczeństwo Narodu.
- 3.2 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) ppsa w związku z art. 77 § 1 i at. 80 KPA, przez rozstrzygnięcie DECYZJI PINB nr 327/2022 w oparciu błędne zastosowanie DECYZJI [5]+[6] organów współdziałających, błędne odczytanie przepisu wg art. 29 ust. 4 pkt 3 a) Pr. bud. oraz celowe zaniechanie wyegzekwowania od operatorów radiotechnicznej dokumentacji, dla uniemożliwienia precyzyjnego obliczenia kumulacji gęstości mocy mikrofal emitowanych przez SBTK¹⁾ operatora ORANGE nr 2038 i SBTK operatora P4 Sp. z o. o. nr SWI 3011 a także oszacowania skumulowanych skutków szkodliwych oddziaływań przez te SBTK na środowisko i zdrowie – Tabela 5 poz. 3 i 11
- 3.3 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) ppsa w związku z art. 3 pkt 3) Prawa budowlanego, przez błędną wykładnię, że SBTK jako całość techniczno-użytkowa wraz z przynależnymi instalacjami i urządzeniami nie stanowi budowli, lecz „instalację urządzeń” – nie wymagającą uzyskania przez operatora pozwolenia na budowę lub rozbudowę (mocy emisji).
- 3.4 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) ppsa w związku z art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 4 pkt 3 a) Pr bud., przez błędną wykładnię, że SBTK jako całość techniczno-użytkowa wraz z przynależnymi instalacjami i urządzeniami nie stanowi budowli, lecz „instalację urządzeń” – nie wymagającą uzyskania przez operatora pozwolenia na budowę lub rozbudowę (mocy emisji).

SBTK¹⁾ = Stacja Bazowa Telefonii Komórkowej

- 3.5 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) ppsa w związku z art. 28.2 Pr. bud. i art. 74 ust. 3a pkt 1) Ustawy OOS – Dz.U.2023.1094 - przez nie dopuszczenie do postępowań właścicieli przyległych nieruchomości do działki ŚFUP nr 24 (pas o szerokości 100 m) [2].
- 3.6 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) ppsa w związku z art. 50 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wg Dz.U.2023.977, przez pominięcie w postępowaniach administracyjnych i procesowym, wymogu uzyskania przez operatorów DECYZJI lokalizacyjnej przed rozbudową lub budową SBTk.
- 3.7 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) ppsa w związku z art. 143÷144 Kodeksu cywilnego wg Dz.U.2023.1610, przez pominięcia wkroczenia na przyległe działki ponadnormatywnych mikrofal, emitowanych przez SBTk nr 2038 i nr SWI 3011, degradujących przestrzeń powietrzną oraz ograniczających wysokość zabudowy/nadbudowy na tych działkach – Tabela 5 poz. 3 i dowód [2].
- 3.8 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) ppsa w związku z art. 105 KPA, przez umorzenie postępowania obejmującego nieuprawnioną rozbudowę SBTk nr 2038 i samowolną budowę SBTk nr SWI 3011, dla obejścia naprawczego trybu w myśl art. 48-49 Prawa budowlanego.
4. Uzasadnienie zarzutów skargi.
- 4.1 Ad pkt 3.1
- 4.1.1 W punktach 3.1÷3.5 skargi STOWARZYSZENIA nr EK-22/23 z dnia z dnia 27.03.2023r., obszernie udokumentowano pod względem bioelektrycznym, prawnym, naukowo-badawczym i statystycznym, destrukcyjne oddziaływanie modulowanych, normatywnych mikrofal na zdrowie ludności i organizmów żywych w środowisku. Syntetyczne zestawienie generowanych chorób i okaleczanie niemowląt oraz narastająca pandemia złośliwych nowotworów – powtórzono w Tabelach 3÷4 niniejszej kasacji.
- 4.1.2 W aktach sprawy znajduje się skierowane do PINB żądanie STOWARZYSZENIA nr EK-75/22 z dnia 27.09.2022r. wraz z aktualnie obowiązującymi Rozporządzeniami o sygn. Dz.U.2003.52.455 i Dz.U.2003.62.566. Wg tych Rozporządzeń, obowiązujące do 2019r. normatywne mikrofały o gęstości mocy 0,1 [W/m²] wg Dz.U.2003.192.1883 – generowały następujące choroby służb mundurowych o najwyższej kategorii zdrowia:
- Trwałe uszkodzenia zdrowia w wyniku oddziaływania pola elektromagnetycznego o wysokiej częstotliwości w zakresie mikrofalowym.
Choroby narządy wzroku wywołane przez pola elektromagnetyczne o wysokiej częstotliwości.
- 4.1.3 Mimo tak obszernego uzasadnienia jak w p. 4.1.1÷4.1.2, w decyzjach rozstrzygających sprawę potwierdzono, że SBTk nr 2038 i tym samym nr SWI 3011 nie powodują jakiegokolwiek zagrożenia zdrowia i środowiska, mimo wzrostu gęstości mocy normatywnych mikrofal z 0,1 do 10 [W/m²] (sto razy). W związku z powyższym, nastąpiło potwierdzenie nieprawdy i naruszenie przepisów wg art. 68.3÷68.4 Konstytucji RP, art. 7 KPA oraz Rozporządzeń wg Dz.U.2003.52.455 i Dz.U.2003.62.566.
- 4.2 Ad pkt 3.2
- 4.2.1 Umorzenie postępowania przez PINB nastąpiło między innymi w oparciu przez błędne powołanie się na DECYZJĘ PREZYDENTA Świdnicy nr 166/Ś/19 [5] o DECYZJĘ SKO-Wałbrzych nr SKO 4131/14/2020 [6], które dotyczą tylko rozbudowy SBTk nr 2038 w 2011r. jak w Tabeli 1. Pr. uprzejmie por. DECYZJĘ PINB nr 327/2022 str. 3.

- 4.2.2 Wskutek błędnego odczytania przepisu wg art. 29 ust. 4 pkt 3 a) Pr. bud., PINB wywiódł na str. 9 DECYZJI nr 327/2022, że kwalifikacyjna wysokość 3 m w tym przepisie dotyczy tylko samej anteny (bez konstrukcji wsporczej/masztu i pręta odgromowego) [1]. Ponieważ zmierzona wysokość anten eksploatowanych na SBTk nr 2038 i nr SWI 3011 wynosiła 1,10÷1,80 m, rozstrzygnął wadliwie, że rozbudowa i budowa SBTk jak w Tabelach 1÷2 nie wymagała uzyskania przez operatorów DECYZJI o pozwoleniu na budowę lub zarejestrowania ZGŁOSZENIA robót budowlanych w organie architektoniczno-budowlanym.
- 4.2.3 Zgodnie z prejudycjalnym wyrokiem i wykładnią NSA jak w Tabeli 5 poz. 1 i 11, w postępowaniach powinna być uwzględniona kumulacja gęstości mocy mikrofal emitowanych przez SBTk nr 2038 i nr SWI 3011 [1]-[2]. Ponadto powinna być uwzględniona max. moc emisji anten, gwarantowana przez producenta w kartach katalogowych. Jest to konieczne, ponieważ zgodnie z dowodem [3], operatorzy sterują zdalnie mocą emisji przy pomocy mikrofal radioliniowych i proces ten jest niemożliwy do skontrolowania przez organy ochrony środowiska i zdrowia. W związku z powyższym stanem prawnym i faktycznym, STOWARZYSZENIE zgodnie z art. 10 § 1 KPA wystąpiło do PINB ze stosownym żądaniem nr EK-79/22 z dnia 25.10.2022r., które zostało w całości przez PINB oddalone pismem o sygn. PINB-401/66/SM/12 z dnia 07.11.2022r.
- 4.2.4 W związku z naruszeniami stanu prawnego i faktycznego jak w p. 4.2.1÷4.2.3 przeprowadzone wadliwie postępowania - żadną miarą nie spełniły wymagań przepisów wg art. 77 § 1 i art. 80 KPA.
- 4.3 Ad pkt 3.3
- 4.3.1 IDECYZJA DWINB nr 163/2023 i poprzedzająca DECYZJA PINB nr 327/2022 oparte są na wywodach, że rozbudowa w latach 2014 i 2019 SBTk nr 2038 i tym samym budowa w 2022r. SBTk nr SWI 3011 ("INCOGNITO") - stanowią „instalację urządzeń” lub „roboty budowlane”, nie podlegające nawet zarejestrowaniu „ZGŁOSZENIA” w organie architektoniczno-budowlanym. Powyższe wywody i stwierdzenia są sprzeczne z przepisem wg art. 3 pkt 3) Pr. bud. oraz ugruntowanym prejudycjalnym orzecznictwie NSA jak w Tabeli 5 poz. 1÷2; 4÷10, w myśl których SBTk nr 2038 i nr SWI 3011 jako całość techniczno-użytkowa z przynależnymi instalacjami i urządzeniami stanowią budowlę, niezależną funkcjonalnie od biurowca ŚFUP, na którym są eksploatowane.
- 4.3.2 W postępowaniach administracyjnych a także procesowym, wyartykułowany jest oględnie pogląd, że obecnie mamy inny stan prawny jak w p. 2.11.2 i p. 2.11.3 nin. kasacji, który zniósł orzecznictwo i wykładnię NSA jak w Tabeli 5. Pogląd ten stanowi obrazę prawa konstytucyjnego wg art. 2; art. 8; art. 10; art. 173 i art. 178.1. W związku z tym, oparte na tym poglądzie rozstrzygnięcia administracyjne i procesowe - nie powinny się ostać w obrocie prawnym.
- 4.4 Ad pkt 3.4
- 4.4.1 Rozbudowana w latach 2014 i 2019 SBTk nr 2038 i nowo zbudowana w 2022r. SBTk nr SWI 3011, stanowią w myśl Pr. bud. i prejudycjalnych wyroków oraz wykładni NSA „budowlę”, emitujące do środowiska i organizmów ludności modulowane mikrofały o mocy (EIRP) liczącej dziesiątki tysięcy [W], jak w Tabelach 1÷2. Jak ogromne zagrożenie zdrowia, życia i środowiska generuje ten stan w otoczeniu biurowca ŚFUP, dokumentują zarzuty w p. 4.1 nin. kasacji a także były katalog szkodliwych przedsięwzięć o sygn. Dz.U.2004.257.2573 § 2 ust. 1 pkt 7) i § 4. Podciąganie przez organy nadzoru budowlana-

nego tych budowli pod przepis wg art. 29 ust. 4 pkt 3 a) ma na celu ich wyłączenie spod przepisu wg art. 28.1 Pr. bud. i zalegalizowanie na stałe powyższego zagrożenia modulowanymi mikrofalami zdrowia, życia i środowiska – Tabele 3÷4.

4.4.2 Zgodnie z ugruntowanym prejudycjalnym orzecnictwem NSA jak w Tabeli 5 poz. 1÷2 i 4÷10, rozbudowa lub budowa budowli jak w p. 4.1.1 - powinna być poprzedzona uzyskaniem przez operatorów DECYZJI o pozwoleniu na budowę. Żadną miarą niedopuszczalnym jest podciąganie tych budowli pod przepis wg art. 29 ust. 4 pkt 3 a) Pr. bud. Jest to jedynie odpowiedni standard postępowania w demokratycznym Państwie prawa, którego zignorowanie skutkuje koniecznością podjęcia naprawczego postępowania w trybie art. 48-49 Pr. bud.

4.5 Ad pkt 3.5

Zgodnie z zarzutami i uzasadnieniami wg p. 4.3 i p. 4.4 kasacji, rozbudowa SBTK nr 2038 i budowa SBTK nr SWI 3011, powinny być poprzedzone uzyskaniem przez operatorów DECYZJI o pozwoleniu na budowę w myśl art. 28.1 Pr. bud. Zgodnie z powyższym stanem prawnym, w naprawczych postępowaniach powinni uczestniczyć w myśl art. 28.2 Pr. bud. właściciele, wieczysci użytkownicy i zarządcy nieruchomości, objętych szkodliwym oddziaływaniem SBTK nr 2038 i nr SWI 3011. Zasięg szkodliwego oddziaływania ustala przepis Ustawy OOS wg art. 74 ust. 3a pkt 1) – Dz.U.2023.1094, czyli obejmuje pas gruntu o szerokości 100 m, okalający działkę ŚFUP nr 24 [2]. Ponieważ organy nadzoru budowlanego nie ustaliły dotąd kręgu stron postępowania, wydane przez nie DECYZJE są dotknięte naruszeniem przepisu wg art. 28.2 Pr. bud.

4.6 Ad pkt 3.6

4.6.1 Zgodnie z zarzutami i uzasadnieniami wg p. 4.3 i p. 4.4 kasacji, rozbudowa SBTK nr 2038 i budowa SBTK nr SWI 3011, powinna być poprzedzona uzyskaniem przez operatorów DECYZJI o pozwoleniu na budowę w myśl art. 28.1 Pr. bud.

4.6.2 Przepis wg art. 50 ust. 2 pkt 2) Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wg Dz.U.2023.977 postanawia, że z obowiązku uzyskania przez inwestora DECYZJI lokalizacyjnej zwolnione są inwestycje celu publicznego, które nie wymagają uzyskania przez inwestora DECYZJI o pozwoleniu na budowę. Ponieważ SBTK nr 2038 i nr SWI 3011 wymagają DECYZJI o pozwoleniu na budowę, to tym samym wymagają uzyskania przez operatorów DECYZJI lokalizacyjnej, co zostało zaniechane.

W związku z powyższym, wydane przez organy nadzoru budowlanego DECYZJE umarzające postępowania, dotknięte są naruszeniem przepisu wg art. 50 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

4.7 Ad pkt 3.7

4.7.1 Zgodnie z prejudycjalnym wyrokiem NSA jak w Tabeli 5 poz. 3, niedopuszczalnym jest wkroczenie ponadnormatywnych mikrofal o gęstości mocy $S > 10$ [W/m²] na sąsiednie działki, okalające działkę ŚFUP nr 24 [2].

4.7.2 Jak wykazała radiotechniczna analiza STOWARZYSZENIA [2], ponadnormatywne mikrofałe emitowane przez anteny SBTK nr SWI 3011 na azymucie 50°, wkroczyły na działkę gruntową nr 3. Równocześnie w punkcie „K” nastąpiło przecięcie/skrzyżowanie osi głównych wiązek mikrofal, emitowanych przez anteny SBTK nr SWI 3011 na azymucie 50° oraz mikrofal emitowanych przez SBTK nr 2038 na azymucie 30° [2]. Spowodowało to kumulację/sumowanie i co najmniej podwojenie wysokości normatywnej gęstości mocy w punkcie „K” oraz wkroczenie ponadnormatywnych mikrofal na działkę nr 35.

W związku z powyższym, wydane przez organy nadzoru budowlanego DECYZJE umarzające postępowania, dotknięte są naruszeniem przepisów wg art. 143-44 Kodeksu cywilnego (Dz.U.2023.1610).

4.8 Ad pkt 3.8

Zgodnie z zarzutami i uzasadnieniami wg p. 4.4-4.7 kasacji i powołanym orzecznictwem NSA w Tabeli 5, rozbudowa SBTK nr 2038 i budowa SBTK nr SWI 3011 powinna być poprzedzona uzyskaniem przez operatorów DECYZJI o pozwoleniu na budowę oraz DECYZJI lokalizacyjnej, co zostało zaniechane. Zgodnie z powyższymi naruszeniami prawa, powinien być zastosowany przez organy nadzoru budowlanego naprawczy tryb wg art. 48-49 Pr. bud. Dla obejścia tego trybu, umarzano kolejne postępowania w oparciu o art. 105 KPA, co stanowi rażące naruszenie KPA i Prawa budowlanego – Tabela 5 poz. 6.

Mając na uwadze przedłożone powyżej liczne zarzuty naruszenia prawa, wnoszę o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu i przekazanie sprawy temu Sądowi, celem ponownego rozpoznania,

W imieniu Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” – pełnomocnik:

Wrocław, dnia 31.01.2024r.

Otrzymują:

1. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie – oryginał +3 ODPISY na prawach oryginału.
2. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – 1 ODPIS na prawach oryginału.
3. Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA” – 1 ODPIS na prawach oryginału
4. a/a

Dowody załączone do oryginału skargi:

- [1]. Foto SBTK operatora ORANGE Polska S. A nr 2038 i SBTK operatora P4 Sp. z o. o. (PLAY) nr SWI 3011 („INCOGNITO”), na płaskim dachu biurowca Spółki ŚFUP DEVELOPMENT Sp. z o. o., działka nr 24 przy ul. Witosa nr 1 w Świdnicy.
- [2]. Graficzna ilustracja kumulacji gęstości mocy mikrofal emitowanych przez SBTK nr SWI 3011 na azymucie 50°, z gęstością mocy mikrofal emitowanych przez SBTK nr 2038 na azymucie 30°.
- [3]. OPINIA operatora P4 Sp. z o. o. nr PINB.5161.7.2020.WG z dnia 02.06.2020r. odnośnie zwiększania przez operatora mocy emisji SBTK zdalnie, przy pomocy linii i mikrofal radioliniowych.
- [4]. Komplet kserokopii ZGŁOSZEŃ instalacji SBTK nr 2038 i SBTK nr SWI 3011 („INCOGNITO”).
- [5]. DECYZJA uzgodnień środowiskowych PREZYDENTA Świdnicy nr 166/Ś/19 z dnia 31.19.2019r., wydana dla rozbudowy SBTK nr 2038 w 2011r.
- [6]. DECYZJA SKO-Wałbrzych nr SKO 4131/14/2020 z dnia 27.03.2020r., utrzymująca w mocy DECYZJĘ uzgodnień środowiskowych PREZYDENTA Świdnicy nr 166/Ś/19 z dnia 31.19.2019r., wydaną dla rozbudowy SBTK nr 2038 w 2011r.
- [7]. PEŁNOMOCNICTWO dla Radcy Prawnego [REDAKTED]
- [8]. PEŁNOMOCNICTWO przedstawiciela Stowarzyszenia Ekologicznego OJCZYŻNA” wg Uchwały nr U-01/2023 z dnia 20.03.2023r.
- [9]. Dowód uiszczenia przez STOWARZYSZENIE w dniu 30.01.2024r. opłaty skarbowej od pełnomocnictwa dla Radcy Prawnego.
- [10]. WNIOSEK STOWARZYSZENIA PPPr z dnia 31.01.2024r. o zwolnienie z wpisu sądowego od niniejszej skargi kasacyjnej.

- K O N I E C -